

vel ikke være blot til Lyft, men alligevel være de dog til Nøgles Lyft. — „Men nu gjøre vi det for at fremkalde god Anstand!“ ja, men der er megen stor Forskjel paa Anstand. Der er Forskjel paa Anstanden paa Fælleben og Anstanden ligeoverfor Tjenden. Naar Alt kommer til Alt, saa gaaer dog, ifølge det allerhøieste Gymnastikreglement, troer jeg det hedder, for Almuebøllerne, Underviisningen i den ædle Krumspringerkunst, om jeg saa maa kalde den, meest ud paa Legemsbevægelser; men, som det her ofte er blevet fremhævet, Minnesmanden savner ikke disse Bevægelser, saa at den Deel af Døvelserne, der især gaaer ud paa, hvad man kalder Anstanden, medrette er sat tilbage. Jeg troer heller ikke, at det vilde være ønskeligt, om Folk i Almindelighed skulde voxe op og blive joenstruppske Seminarister i hele deres Anstand, Udseende og Bevægelse. Jeg skal derfor i Frihedens Interesse tilraade det ærebe Thing at gaae ind paa Forslaget. — Den ærebe Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) og jeg gaae ud fra samme Synspunkt, søge at naae det samme Maal, nemlig Folkets Uddannelse, men vi søge dette Maal ad forskellige Veie, ved forskellige Midler. Det er vistnok saare vigtigt, at Folket faaer den nødvendige Legemsudvikling, men det maa blive en fri Sag. Det Samme gjælder her som ved Lovforslaget om de borgerlige Ægtefæder: dette vilde ikke affkaffe den kirkelige Vielse, hvor den frivillig søgtes; nærværende Lovforslag forbyder ikke at drive paa Gymnastikunderviisningen, hvor man ønsker den, og jeg kan heller ikke troe, at man vil understøde nærværende Lovforslag den Mening, at det vil slaae Gymnastikken ihjel ogsaa der, hvor den kan drives med nogen Nytte.

Det sidste Punkt, som jeg skal tillade mig at omtale, er den fra alle Sider fremsatte Paastand, at Skolelærerne, saaledes som Forholdene nu ere, ikke due som Gymnastiklærere, men deri maa man vistnok undstøde dem; naar man nemlig seer hen til, hvad en Skolelærer skal være for at kunne staae mod hvilken som helst Gjennemhægling, for ikke at sige „Kritik“, saa er det noget ganske Forstrækkeligt; han skal for det Første have endeel Kundskaber, — jeg

indrømmer, han behøver ikke at være lærd, hvad den ærebe Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Schulin) saa spidst sagde, — men han skal dog være i Besiddelse af visse Kundskaber, og dernæst skal han besidde Noget, der ikke altid følger med Lærdom — hvilket man blot behøver at uleilige sig hen paa Universitetet for at faae Bekræftelse paa — og det er Læregaver, Evnen til at kunne gjøre sine Kundskaber anvendelige og frugtbringende paa dem, som han skal undervise; for det Tredie skal han være Musiker, han skal kunne spille og synge, forsaavidt han er Kirketjener; for det Fjerde skal han være Gymnastiklærer, for det Femte Statistiker, og endelig, saalænge som Skolen er sammenblandet med Kirken, skal han være en troende Christen; ja, hvis han ikke er det, er det usforvarligt at betroe ham Underviisningen i Religion. Naar en saadan Masse af fortrinlige Egenheder, som kunde næsten sige Naadegaver, fordres af Skolelæreren, saa er det indlysende, at han maa trække et kort Straa, naar han skal kunne staae lige overfor en saadan Gjennemhægling som den, han her har faaet. Jeg maa altsaa ogsaa af den Grund stemme for dette Forslag, fordi jeg ikke troer, at det er rigtigt at lægge en saadan Byrde paa en Mand's Skuldre, der har saa mange andre Ting at varetage, men jeg vilde ikke stemme for det, hvis ikke Gymnastikunderviisningen kom den aandelige Side af Underviisningen tilgode.

Udenrigsministeren: Det er med stor Styrke blevet fremhævet, at det vilde være unødvendigt at anvende Gymnastikunderviisningen paa Landet, blandt Andet af den Grund, at Landboerne, de, som bevæge sig i landlige Forhold og beskæftige sig med de Arbejder, som foresalde paa Landet, havde Leilighed nok til at erhverve sig den Muskelstyrke, som en Mand bør være i Besiddelse af. Det er ogsaa min Mening, at de Beskæftigelses, som Landmanden fortrinnsviis maa hengive sig til, bevirke, at hans Muskelkraft udvikler sig betydeligt i visse Retninger; men paa den anden Side er det ogsaa vigtigt at være Herre over sine Kræfter, og det bliver man ikke ved een sidig Brug af visse Muskler. For at blive fuldstændig Herre over sine Kræfter er det nød-